Jeremiáš 33:8 Očistím je od každé jejich viny, kterou proti mně hřešili a odpustím všechny jejich viny, kterými proti mně hřešili a jimiž se proti mně bouřili.

DA – Touha věků 822.3 Všude kolem nás jsou lidé zatížení vědomím viny. Lidstvo neponižují těžkosti, dřina či chudoba, ale vina a špatné počínání. To s sebou přináší neklid a nespokojenost. (srv. TV 524.3)

MH – Život naplněný pokojem 241.1 Zármutek, úzkost, nespokojenost, výčitky svědomí, pocit provinění a nedůvěra, to vše oslabuje životní síly a přivolává úpadek a smrt. (srv. ZNP 125.1)

Žalm 38:4-9 [4]Pro tvé rozhořčení není na mém těle zdravé místo, pro můj hřích není pokoje [n.: zdraví] v mých kostech, [5]neboť mé viny mi přerostly *přes* hlavu; tíží mě jako ohromné břemeno. [6]Kvůli mé pošetilosti páchnou *a* hnisají mé rány. [7]Jsem velmi sklíčen *a* pokořen, celý den chodím *v* nářku. [8]Mé slabiny jsou zcela zanícené; na mém těle není zdravé místo. [9]Jsem otupělý a velmi zkrušen; řvu, neboť mé srdce sténá.

DA – Touha věků 223.3 Pro hříšníka jsou žalobcem jeho vlastní myšlenky a není nic horšího než výčitky provinilého svědomí, které člověka trápí dnem i nocí a nedopřávají mu pokoje. (srv. TV 140.4)

Ed – Výchova 144.5 Boží zákon odsuzuje každého, kdo páchá zlo. Člověk může tento hlas ignorovat a snažit se přehlušit jeho varování, ale marně. Stále o sobě dává vědět, pronásleduje ho a bere mu to klid a pokoj. Pokud na to nedbá, pronásleduje jej až do hrobu. U Božího soudu bude svědčit proti němu. Nakonec pohltí jeho nitro i tělo jako neuhasitelný oheň. (srv. Vy 86.6)

Žalm 32:3-5 [3]Když jsem mlčel, mé kosti chřadly, neboť jsem celé dny naříkal. [4]Ve dne i v noci na mně těžce ležela tvá ruka. Morek se mi kazil *jako* v letním žáru. [5]*Pak* jsem ti svůj hřích oznámil; svou vinu jsem neukryl. Řekl jsem: Vyznám na sebe svá přestoupení Hospodinu. A tys sňal vinu mého hříchu.

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 935.10 Když ke Kristu přicházíme s pokáním v nitru a hledáme Jeho odpuštění, je to Jeho krev, která nás očišťuje a snímá naše hříchy. Připočítává nám svou spravedlnost a bere vinu na sebe (MS 5, 1885).

2. Korintským 5:21 Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

OHC – Naše nejvyšší povolání 78.4 Otec uložil naše hříchy tam, kde je může vidět pouze On sám. A stejně jako skryl svou tvář před nevinným Kristem, tak odvrátí svůj zrak od viny hříšníka, který věří, a to díky připočtené spravedlnosti.

Izaiáš 44:22 Setřel jsem jako oblak tvá přestoupení a jako mračno tvé hříchy. Navrať se ke mně, neboť jsem tě vykoupil.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 631.1 Celým záměrem obětování Božího Syna za hříchy světa je, aby člověk mohl být spasen – nikoli v přestoupení a nespravedlnosti, ale tím, že se zřekne hříchu, vypere roucho svého charakteru a vybělí jej v Beránkově krvi. Bůh nabízí, že odstraní z člověka to, co je Mu odporné a co nenávidí. Člověk však musí na tomto díle s Bohem spolupracovat. Je třeba se hříchu vzdát, nenávidět ho a vírou přijmout Kristovu spravedlnost. Jedině tak mohou nebesa spolupracovat s člověkem.

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 636.2 Vyznání provázené slzami a zármutkem, které je vylitím nejhlubšího nitra, si najde cestu k Božímu nekonečnému milosrdenství. Žalmista říká: **Žalm 34:19** „Hospodin je blízko těm, *kdo jsou* zkroušeni *v* srdci, zachraňuje *ty, kdo mají* zdeptaného ducha.“

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 329.2 K vyznání kajícího se hříšníka, který věří, Kristus připojuje svou vlastní spravedlnost. Modlitba padlého člověka stoupá jako vůně kadidla k Otci a věřícímu člověku

je udělena Boží milost. Ježíš rozechvělému kajícímu člověku říká: **Izaiáš 27:5 (B21)** „Ať už se chopí mé ochrany a ať se se mnou usmíří; ať už se se mnou usmíří!“ **Izaiáš 1:18** „Jen pojďte a proberme *to*, praví Hospodin; jsouli vaše hříchy jako šarlat, zbělejí jako sníh, jsouli rudé jako purpur, budou jako vlna.“ Dovolíte Mu, aby s vámi vedl rozhovor? Svěříte Mu péči o své nitro jako věrnému Stvořiteli? Pojďme tedy a žijme ve světle Jeho přítomnosti a modleme se, jako to činil David: **Žalm 51:9** „Očisti mě od hříchu yzopem, a budu čistý, umyj mě, a budu nad sníh bělejší.“

TM – Svědectví pro pracovníky evangelia 518.3 Satan se snaží odvrátit naši mysl od mocného Pomocníka a přimět nás, abychom přemýšleli o úpadku našeho nitra. Ale třebaže Ježíš vidí vinu minulých činů, poskytuje nám odpuštění; a neměli bychom Ho zneuctít tím, že budeme pochybovat o Jeho lásce. Pocit viny musíme odložit u kříže, jinak otráví životodárné prameny.

MH – Život naplněný pokojem 250.1 Když hřích bojuje o nadvládu v srdci, když pocit viny tíží nitro a obtěžkává svědomí, když nevíra zatemňuje mysl, pamatujte, že Kristova milost stačí k tomu, aby zvítězila nad hříchem a zahnala tmu. (srv. ZNP 130.4)

Žalm 51:3-12 [3]Smiluj se *nade* mnou, Bože, podle svého milosrdenství! Podle svého hojného slitování vymaž má přestoupení! [4]Dokonale mě umyj od mého provinění a od mého hříchu mě očisti. … [9]Očisti mě od hříchu yzopem, a budu čistý, umyj mě, a budu nad sníh bělejší. … [11]Skryj svou tvář před mými hříchy a všechna má provinění vymaž. [12]Stvoř mi čisté srdce, *ó* Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!

PK – Proroci a králové 233.2 Změna charakteru je svědectvím světu, že v nitru přebývá Kristus. Boží Duch vytváří v nitru nový život a myšlenky a touhy uvádí do poslušnosti Kristově vůli; a tak se nitro člověka obnovuje k obrazu Božímu. (srv. PK 152.3)

MH – Život naplněný pokojem 115.3 Kristova láska, která proniká do celé bytosti, je oživující silou. Každé životně důležité části — mozku, srdci, nervům — přináší svým dotekem uzdravení. Povzbuzuje nejlepší síly člověka k činnosti. Osvobozuje člověka od viny, zbavuje ho starosti a žalu, strachu a úzkosti, která ničí životní síly. (srv. ZNP 51.4)